

Jeg tror, det kan være interessant for de mange mennesker, der sidder og hører på den her debat, at få en helt klar melding om, hvad den konservative velfærdspolitik er. Derfor vil jeg godt spørge meget kontant:

Skal det, som vi har kunnet læse i aviserne, forstås sådan, at konservativ velfærdspolitik er, at man konsekvent giver skattelettelser til de velstillede og til erhvervslivet, men nægter at se på de store værdistigninger, der har været i fast ejendom?

Man vil stadig væk forgyldte boligejerne, og samtidig vil man, som det er fremgået, lave en ren vendetta imod de arbejdsløse og kontant-hjælpsmodtagerne med planer om at halvere understøttelsen for de arbejdsløse, med planer om at halvere kontanthjælpen, med planer om at nedskære dimittendsatsen og med planer om at nedskære den maksimale procent, man kan få i forhold til sin løn.

Skal det forstås sådan, at denne fuldstændig konsekvent asociale fordelingsprofil bliver profilen i det nye konservative velfærdsoplæg? Det vil jeg godt have et klart svar på fra den konservative leder.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Hvad hr. Holger K. Nielsen ønsker, skal han åbenbart få: et klart svar.

Det Fri Aktuelt har modtaget et dementi, men Det Fri Aktuelt har ikke bragt dementiet, og det beklager jeg meget, for så havde vi jo været fritaget for den debat her.

Men jeg vil godt alligevel svare på spørgsmålet omkring dagpengeperioden og -beløbet. Vi vil ikke nedsætte satsen på de 90 pct.; men vi mener, at man skal forkorte dagpengeperioden, for når vi har strukturledighed – og OECD siger, vi har strukturledighed – så har vi en pligt til at overveje, hvordan vi kan lægge strukturen om.

Som jeg sagde før, så er det jo ikke en livsstil at være på dagpenge, men så drejer det sig altså i virkeligheden om at komme i arbejde igen. Man skal ikke parkeres. Og når vi er nede på strukturledigheden, så er vi nede på parkeringspladsen. Derfor vil vi opretholde de 90 pct., og vi vil forkorte dagpengeperioden. Det tilsiger strukturledigheden.

Dermed har jeg også svaret hr. Hardy Hansen: Lad være med at tro på Det Fri Aktuelt. Det troede jeg ærlig talt socialdemokrater var holdt op med.

Hr. Jacob Buksti taler om øgede stramninger i det offentlige forbrug og om, at friværdien er steget betragteligt osv. Ja, men hele udgangspunktet for min udtalelse – og det er også et svar til hr. Ole Stavad – var jo netop, at det var blevet påpeget af nationalbankdirektøren, at der var opstået disse formueforbedringer i friværdien, og derfor skulle der gribes ind, for nu var der risiko for, at det kunne gå agurk.

Dertil siger vi så: Jamen det skal jo lige bevises, at man belåner friværdien, for vi har faktisk i vores regeringsperiode gjort det dyrt at låne; vi har jo stoppet inflationen, og det kan faktisk ikke betale sig at låne.

Og man kan jo altså også konstatere, at kreditinstitutterne siger, at der ikke lånes i friværdien til forbrug. Og det vil sige – sådan som også den tidligere vismand sagde – at så skulle man låne til skatten, fordi man får en højere lejeværdi. Det er da urimeligt, at man skal belåne friværdien til skatten. Det er da fuldstændig urimeligt.

Der eksisterer ikke nogen ny indtægt, fordi man får en højere friværdi, men der kommer en ny skat i kraft af en højere lejeværdi, og det er urimeligt. Man bør ikke beskattes af penge, der ikke er kommet ind.

Derfor sagde vi: Da det offentlige forbrug stiger – og det stiger faktisk 2,5 pct.; på trods af, at regeringen håbede på 1 pct., så er stigningen på 2,5 pct. – så er det rigtigere at stramme ind over for det offentlige forbrug, så det kommer ned i nærheden af det, regeringen forestillede sig. Ja, men så kan finansministeren læse i Det Økonomiske Råds rapport.

Så er det ligegyldigt, om man tager offentligt eller privat ud fra et økonomisk synspunkt, for det offentlige forbruger jo også, og offentligt ansatte forbruger jo også. Og derfor siger vi: Så lad os stoppe den offentlige forbrugsstigning. Og dér er det en tekstuel udlægning, hr. Ole Stavad kommer med, der er ikke noget citat af mig dér, for jeg sagde: Man stopper udgiftsstigningerne, og så sagde jeg, som jeg også sagde i fjernsynet: Og så kan man omprioritere til nye udgifter. Og det var netop, fordi jeg var klar over de ting, hr. Stavad siger. Men skulle man endelig gennemføre de ting, hr. Stavad siger, så ville det betyde en pakke cigaretter pr. måned.

Det var det. Jeg tror, jeg har været igennem de spørgsmål, jeg har fået. Det er egentlig utroligt, hvad man kan nå.